

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. VI. Ad quid teneantur religiosi ejecti, & fugitivi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

DUBIUM VI.

Ad quid teneantur religiosi ejeci & fugitiivi?

Suppono, religiosum justas ob causas religione expelli posse. 1. Si in gravi vel perniciose criminis existens, notoriè incorrigibilis appareat: in quo tamen casu, moniales perpetuo potius carceri mancipandas, quam ejiciendas, putat *Sanch. l. 6. mor. cap. 9.* 2. Si ob criminis infamiam, sine gravi ordinis damno, tolerari nequeat, 3. Si in admissione reticuerit impedimentum, vel essentiale, vel saltem admodum grave, v.g. lepram, &c. ut docet *Nau. Sa. V. Religio. num. 34. Sanch. 6. mor. cap. 4. n. 56.* Ratio, quia in re admodum gravi decepit, ita ut fraudus dederit causam admissioni, v. *Dia. p. 9. t. 9. R. 57.* ubi docet, quod licet hactenus ex communi sententia *Sanch. Suar. Azor. Rodriq. &c.* Religiosi propter delictum aliquod grave, etiam semel perpetratum potuerint expelli, jam tamen propter declinationem *Urbani VIII. editam anno 1624.* per nulla privilegia possint expelli e Religione, (excepta Societate Iesu) nisi sint incorrigibiles; tales autem non censeantur, nisi unius anni jejunio & paenitentia in carcere sunt probati.

Hoc supposito, Resp. I Professus è religione ob culpam ejecitus, manet religiosus, votisque ad strictus, *Laym. l. 4. t. 5. C. 13. ex communi.* Unde solvuntur hi Casus,

Ejectus,

I. Eiectus, rerum, quas acquirit; usum & administrationem tantum sibi vendicare potest, non autem dominium neque illud acquiritur monasterio, cuius non est membrum amplius, sed Ecclesiae, in qua Beneficium habet, vel Papae, si beneficiū non habet, & exemptus est. Quod si autem non sit exemptus Episcopo loci, Laym. l.c. ex Mol. & Lef.

Dixi, *ejecitus*, quia fugitivos & apostatas, iis exceptis, quae ex Beneficio Ecclesiastico accepta sunt, monasterio acquirere verius est, si illud dominii in communi capax sit, si minus, Sedi Apostolicæ. Ratio, quia monasterium, instar servorum, eos vendicare & reducere poterat, Laym. l.c. ex Azor. Sylv. &c.

II. Eiectus per culpam, non omnino solitus voto obedientiæ, et si eius executio magna ex parte cesseret: quia caret superiore, à quo dirigitur. Debet tamen illud servare in præparatione animi, si recipiatur, Laym. l.c. ex Nav. Lef.

III. Idem à reliquis monasticis observantiis, & regulis ut à jeuniis, vigiliis, delectu ciborum, & similibus liber est, Laym. l. 4. t. 5. c. 12. 5 a. n. 40. Nav. & alii: contra Lef. Sanch. &c. Ratio est, quia talium observatio non comitatur simpliciter professionem votorum substantialium, sed statum regularem, à quo ille est expulsus.

IV. Etsi non sit improbabile, quod docent Nav. & Azor. probatque Rodriguez, eiectum tutò manere extra suum ordinem, nec teneri receptionem petere, èo quod justæ sententiae suæ ciectionis se conformare possit: contrarium tamen communius est, & probabilius. Ratio, quia cum

sit

fit obligatus votis, tenetur se qualificare, ut vota sua convenienter professioni exequi possit. Quæ ratio magis probat, si ordo ipsum revocet. Laym. l.c.n. 6. ex Sylv. Sanch. & Leff.

V. Ejectus potest tutò in secluſo manere, si in monasterio non recipiatur, nisi religionem laxiorē inire malit: quia aliam non vovit; neque per ipsum (ut suppono) jam stat, quo minus in sua recipiatur. Ita Rodriq. Laym. &c. l.c. Ubi addit, Prælatos posse aliquem sub conditio-
ne ejicere, ut vel aliam religionem intret, vel ad suam revertatur: imò etiam Ordinarii locorum ejectos ad hoc cogere possunt. Ratio est, quod tales non sine periculo, & scandalo aliorum in se-
culo vivant. v. Laym. loc. cit. n. 8. & 9.

Resp. II. Prælati ordinum fugitivos, & apostas requirere tenentur, si absque gravi ordinis damno possint, & non omnino incorrigibiles vi-
deantur. Ita Sanch. l.c. Ratio prioris partis est,
quia jure divino & naturali tenentur Prælati pro-
spicere eorum saluti. Ratio posterioris est, quia si ob justam causam possint ejici, ob eandem et-
iam, postquam malitiosè exiverunt, poterunt
non recipi. Laym. l.c.n. 7. ex Sanch. &c.

Dixi, fugitivos & apostatas: quia per senten-
tiam justam ejectos, et si se correxerint, necessario
recipiendos, negant Sanch. l.c. & Azor lib. 12. c. 17.
affirmant Nav. Mol. t. 1. d. 140. Leff. lib. 2. c. 41. d. 15.
Utrique probabliter.

Queres. An professus in uno monasterio possit
cogi, ut se transferat ad aliud?

Resp. Posse, si plura monasteria faciant unum
corpus

corpus sub uno capite; secus, si singula subsint
suis superioribus sub Episcopo, vel immediatè sub
Papa. Ratio, quia non vovit obedientiam, nisi
in hoc conventu, Laym. l. c. num. 10. Vide etiam
Sanch. l. 7. mor. c. 32.

C A P. II.

De Status Clericorum.

Clerici generaliter dicuntur illi, qui sacris or-
dinibus vel prima saltem tonsura, sunt intiati.
Ad quorum statum cum multa pertineant, de
quibus alibi agendum, hic agemus de Beneficiis
Ecclesiasticis, Horis Canonicas & aliis paucis.

DUBIUM I.

De Beneficiis Ecclesiasticis.

ARTICVLVS I.

Quid, & quotuplex Beneficium Ecclesias-
ticum?

Resp. I. Beneficium Ecclesiasticum est jus per-
petuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiae,
propter officium aliquod spirituale, auctoritate
Ecclesiae constitutum. Ita Laym. l. 4. t. 2. c. 1. Less.
l. 2. c. 35. d. 1.

Dicitur I. ius perpetuum, ad excludendam Vi-
cariam, & Comendam temporalem; quæ non
sunt